

CHARAKTERYSTYKA PRODUKTU LECZNICZEGO

1. NAZWA PRODUKTU LECZNICZEGO

Topotecan Mylan, 4 mg, proszek do sporządzania koncentratu roztworu do infuzji

2. SKŁAD JAKOŚCIOWY I ILOŚCIOWY

Jedna fiolka zawiera 4 mg topotekanu (w postaci chlorowodorku).

1 ml zrekonstruowanego koncentratu zawiera 1 mg topotekanu.

Pełny wykaz substancji pomocniczych, patrz punkt 6.1.

3. POSTAĆ FARMACEUTYCZNA

Proszek do sporządzania koncentratu roztworu do infuzji.

Liofilizowany proszek lub bryłka o barwie jasnożółtej do zielonkawej.

4. SZCZEGÓŁOWE DANE KLINICZNE

4.1 Wskazania do stosowania

Topotecan w monoterapii jest wskazany do stosowania w leczeniu:

- pacjentek z przerzutowym rakiem jajnika, u których leczenie pierwszego lub kolejnego rzutu zakończyło się niepowodzeniem,
- pacjentów z nawrotem drobnokomórkowego raka płuca (DRP), u których ponowne zastosowanie chemioterapii pierwszego rzutu uznano za nieodpowiednie (patrz punkt 5.1).

Topotecan w skojarzeniu z cisplatyną jest wskazany do stosowania u pacjentek z rakiem szyjki macicy nawracającym po radioterapii oraz u pacjentek z rakiem szyjki macicy w stopniu zaawansowania klinicznego IVB. U pacjentek, które wcześniej otrzymały cisplatynę, zastosowanie terapii skojarzonej jest uzasadnione w przypadku długotrwałego okresu bez leczenia (patrz punkt 5.1).

4.2 Dawkowanie i sposób podawania

Sposób podawania

Topotecan należy stosować wyłącznie w placówkach wyspecjalizowanych w prowadzeniu cytotoksycznej chemioterapii i należy podawać go tylko pod nadzorem lekarza doświadczonego w stosowaniu chemioterapii (patrz punkt 6.6).

Przed zastosowaniem topotekanu musi zostać zrekonstruowany, a następnie rozcieńczony (patrz punkt 6.6).

Dawkowanie

W przypadku stosowania w skojarzeniu z cisplatyną należy zapoznać się z drukami informacyjnymi dotyczącymi cisplatyny.

Przed rozpoczęciem pierwszego cyklu leczenia topotekaniem wyjściowa liczba neutrofilii musi wynosić $\geq 1,5 \times 10^9/l$, liczba płytek $\geq 100 \times 10^9/l$, a stężenie hemoglobiny (po przetoczeniu, jeśli konieczne) ≥ 9 g/dl.

Rak jajnika i drobnokomórkowy rak płuca

Dawka początkowa

Zalecana dawka topotekanu wynosi 1,5 mg/m² powierzchni ciała na dobę w infuzji dożylniej podawanej przez 30 minut raz na dobę przez 5 kolejnych dni co 3 tygodnie, licząc od pierwszego dnia cyklu. Jeśli leczenie jest dobrze tolerowane, można je kontynuować do wystąpienia progresji choroby (patrz punkty 4.8 i 5.1).

Kolejne dawki

Topotekanu nie należy ponownie podawać, dopóki liczba neutrofilów nie osiągnie wartości $\geq 1 \times 10^9/l$, liczba płytek $\geq 100 \times 10^9/l$, a stężenie hemoglobiny (po przetoczeniu, jeśli to konieczne) ≥ 9 g/dl.

Standardowa praktyka w onkologii w zakresie postępowania w przypadku wystąpienia neutropenii polega albo na podawaniu topotekanu z innymi lekami (np. G-CSF), albo na zmniejszaniu dawki topotekanu w celu utrzymania odpowiedniej liczby neutrofilów.

Jeśli wybrano opcję zmniejszenia dawki topotekanu u pacjentów z ciężką neutropenią (liczba neutrofilów $< 0,5 \times 10^9/l$) utrzymującą się przez 7 dni lub dłużej bądź u pacjentów z ciężką neutropenią, której towarzyszy zakażenie lub gorączka, bądź u pacjentów, u których leczenie odroczone z powodu neutropenii, wówczas dawkę topotekanu należy zmniejszyć o 0,25 mg/m²/dobę do dawki 1,25 mg/m²/dobę (lub, jeśli konieczne – o kolejne 0,25 mg/m²/dobę do dawki 1,0 mg/m²/dobę).

Dawkę należy też zmniejszyć w podobny sposób, jeśli liczba płytek zmniejsza się poniżej $25 \times 10^9/l$. W badaniach klinicznych topotekan odstawiano, jeśli jego dawka została zmniejszona do 1,0 mg/m², a konieczne było dalsze zmniejszenie dawki z powodu działań niepożądanych.

Rak szyjki macicy

Dawka początkowa

Zalecana dawka topotekanu wynosi 0,75 mg/m²/dobę w infuzji dożylniej trwającej 30 minut raz na dobę w 1., 2. i 3. dniu cyklu leczenia. Cisplatyna podawana jest w infuzji dożylniej w dniu 1. w dawce 50 mg/m²/dobę, po zakończeniu podawania topotekanu. Ten schemat powtarzany jest co 21 dni przez 6 cykli leczenia lub do wystąpienia progresji choroby.

Kolejne dawki

Topotekanu nie należy ponownie podawać, dopóki liczba neutrofilów nie osiągnie wartości co najmniej $1,5 \times 10^9/l$, liczba płytek – wartości co najmniej $100 \times 10^9/l$, a stężenie hemoglobiny (po transfuzji, jeśli to konieczne) – wartości co najmniej 9 g/dl.

Standardowa praktyka w onkologii w zakresie postępowania w przypadku wystąpienia neutropenii polega albo na podawaniu topotekanu z innymi lekami (np. G-CSF), albo na zmniejszaniu dawki topotekanu w celu utrzymania odpowiedniej liczby neutrofilów.

Jeśli wybrano zmniejszenie dawki topotekanu u pacjentów z ciężką neutropenią (liczba neutrofilów $< 0,5 \times 10^9/l$) utrzymującą się przez 7 dni lub dłużej bądź u pacjentów z ciężką neutropenią, której towarzyszy zakażenie lub gorączka, bądź u pacjentów, u których leczenie odroczone z powodu neutropenii, wówczas dawkę topotekanu należy zmniejszyć o 20% do dawki 0,60 mg/m²/dobę w kolejnych cyklach leczenia (lub, jeśli konieczne, do dawki 0,45 mg/m²/dobę).

Dawkę należy też zmniejszyć w podobny sposób, jeśli liczba płytek zmniejszy się poniżej $25 \times 10^9/l$.

*Dawkowanie u pacjentów z zaburzeniem czynności nerek
Monoterapia (rak jajnika i drobnokomórkowy rak płuca)*

Dostępne dane są niewystarczające, aby można było sformułować zalecenia dotyczące dawkowania topotekanu u pacjentów z klirensem kreatyniny < 20 ml/min. Ograniczone dane wskazują, że u pacjentów z umiarkowanym zaburzeniem czynności nerek dawkę topotekanu powinno się zmniejszyć. Zalecana dawka topotekanu stosowanego w monoterapii u pacjentek z rakiem jajnika i pacjentów z drobnokomórkowym rakiem płuca, u których klirens kreatyniny wynosi 20-39 ml/min, to 0,75 mg/m²/dobę przez 5 kolejnych dni.

Leczenie skojarzone (rak szyjki macicy)

W badaniach klinicznych nad stosowaniem topotekanu w skojarzeniu z cisplatyną w leczeniu raka szyjki macicy leczenie rozpoczynało wyłącznie u pacjentek, ze stężeniem kreatyniny w surowicy mniejszym niż lub równym 1,5 mg/dl. Jeśli w trakcie leczenia skojarzonego za pomocą topotekanu i cisplatyny stężenie kreatyniny w surowicy przekroczy 1,5 mg/dl, należy zapoznać się z treścią druków informacyjnych w celu uzyskania informacji dotyczącej zmniejszenia dawki cisplatyny i (lub) dalszego jej podawania.

W przypadku odstawienia cisplatyny należy mieć na uwadze fakt, iż dane dotyczące dalszego leczenia topotekaniem w monoterapii pacjentek z rakiem szyjki macicy są niewystarczające.

Dzieci i młodzież

Doświadczenie ze stosowaniem produktu leczniczego Topotecan Mylan u dzieci jest ograniczone, dlatego nie jest możliwe sformułowanie zaleceń dotyczących jego stosowania u dzieci i młodzieży (patrz punkty 5.1 i 5.2).

4.3 Przeciwwskazania

Stosowanie produktu leczniczego Topotecan Mylan jest przeciwwskazane u:

- pacjentów, u których w przeszłości wystąpiła ciężka reakcja nadwrażliwości na substancję czynną lub na którąkolwiek substancję pomocniczą,
- pacjentek karmiących piersią (patrz punkt 4.6),
- u pacjentów, u których przed rozpoczęciem pierwszego cyklu leczenia stwierdza się ciężkie zahamowanie czynności szpiku kostnego, o czym świadczy wyjściowa liczba neutrofilów < $1,5 \times 10^9/l$ i (lub) liczba płytek < $100 \times 10^9/l$.

4.4 Specjalne ostrzeżenia i środki ostrożności dotyczące stosowania

Działanie toksyczne na układ krwiotwórczy zależy od dawki, w związku z czym należy regularnie oznaczać morfologię krwi obwodowej wraz z liczbą płytek (patrz punkt 4.2).

Podobnie jak inne produkty lecznicze z grupy cytostatyków, topotekan może wywoływać ciężką mielosupresję.

U pacjentów leczonych topotekaniem opisywano przypadki mielosupresji prowadzącej do sepsy oraz zgonów z powodu sepsy (patrz punkt 4.8).

Neutropenia wywołana zastosowaniem topotekanu może powodować neutropeniczne zapalenie jelita grubego. W badaniach klinicznych nad topotekaniem odnotowywano przypadki zgonów z powodu neutropenicznego zapalenia jelita grubego. U pacjentów z gorączką, neutropenią oraz charakterystycznym bólem brzucha należy brać pod uwagę możliwość neutropenicznego zapalenia jelita grubego.

Istnieją doniesienia o przypadkach śródmiąższowej choroby płuc związanej ze stosowaniem topotekanu, z których część zakończyła się zgonem (patrz punkt 4.8). Do czynników ryzyka należą śródmiąższowa choroba płuc w wywiadzie, włóknienie płuc, rak płuca, ekspozycja narządów klatki piersiowej na promieniowanie oraz stosowanie leków o działaniu toksycznym na płuca i (lub) czynników pobudzających wzrost kolonii.

Pacjentów należy obserwować, czy nie występują u nich objawy ze strony układu oddechowego wskazujące na śródmiąższową chorobę płuc (np. kaszel, gorączka, duszność i/lub niedotlenienie), a w razie potwierdzenia nowego rozpoznania śródmiąższowej choroby płuc topotekan należy odstawić.

Stosowanie topotekanu w monoterapii lub w skojarzeniu z cisplatyną często związane jest z istotną klinicznie małopłytkowością. Należy to uwzględnić przepisując produkt leczniczy Topotecan Mylan, np. gdy rozważa się rozpoczęcie leczenia pacjentów ze zwiększonym ryzykiem krwawienia z guza nowotworowego.

Zgodnie z przewidywaniami, u pacjentów w złym stanie ogólnym (PS > 1) stwierdza się mniejszy odsetek odpowiedzi na leczenie i zwiększą częstość powikłań, takich jak gorączka, zakażenie i sepsa (patrz punkt 4.8). Bardzo ważne jest przeprowadzanie dokładnej oceny stanu ogólnego pacjenta w momencie podawania produktu leczniczego, aby mieć pewność, że nie pogorszył się on do poziomu PS 3.

Doświadczenie ze stosowaniem topotekanu u pacjentów z ciężkim zaburzeniem czynności nerek (klirens kreatyniny < 20 ml/min) lub ciężkim zaburzeniem czynności wątroby (stężenie bilirubiny w surowicy $\geq$ 10 mg/dl) spowodowanym marskością wątroby jest niewystarczające. W tych grupach pacjentów stosowanie topotekanu nie jest zalecane.

U niewielkiej liczby pacjentów z zaburzeniem czynności wątroby (stężenie bilirubiny w surowicy wynoszące 1,5-10,0 mg/dl) podawano dożylnie topotekan w dawce 1,5 mg/m² przez pięć dni co trzy tygodnie. Stwierdzono wówczas zmniejszenie klirensu topotekanu. Dostępne dane są jednak niewystarczające, aby można było sformułować zalecenia dotyczące dawkowania topotekanu w tej grupie pacjentów.

4.5 Interakcje z innymi produktami leczniczymi i inne rodzaje interakcji

Nie przeprowadzono badań nad interakcjami farmakokinetycznymi *in vivo* u ludzi.

Topotekan nie hamuje aktywności enzymów wchodzących w skład układu cytochromu P450 u ludzi (patrz punkt 5.2). W badaniu populacyjnym jednoczesne podawanie dożylnie granisetronu, ondansetronu, morfiny lub kortykosteroidów nie wydawało się wywierać istotnego wpływu na farmakokinetykę całkowitego topotekanu (postaci farmakologicznie czynnej i farmakologicznie nieczynnej).

W przypadku stosowania topotekanu w skojarzeniu z innymi chemioterapeutykami może być konieczne zmniejszenie dawek każdego z tych produktów leczniczych w celu poprawy tolerancji. W przypadku stosowania topotekanu w skojarzeniu z pochodnymi platyny występuje jednak wyraźna interakcja zależna od tego, czy pochodna platyny podawana jest w 1. czy 5. dniu podawania topotekanu. Jeśli cisplatyna lub karboplatyna podawana jest w pierwszym dniu podawania topotekanu, to w celu poprawy tolerancji konieczne jest podanie każdego z tych produktów leczniczych w mniejszej dawce w porównaniu do dawek każdego z nich, które można podawać, jeśli pochodna platyny podawana jest w piątym dniu podawania topotekanu.

Kiedy topotekan (0,75 mg/m² przez 5 kolejnych dni) i cisplatyna (60 mg/m²/dobę w 1. dniu cyklu leczenia) podawane były 13 pacjentkom z rakiem jajnika, wówczas w 5. dniu cyklu leczenia stwierdzano nieznaczny wzrost AUC (12%, n = 9) i C_{max} (23%, n = 11). Uważa się za mało prawdopodobne, aby zjawisko to miało jakiegokolwiek znaczenie kliniczne.

4.6 Wpływ na płodność, ciążę i laktację

Antykoncepcja u mężczyzn i kobiet

Jak w przypadku każdej chemioterapii, konieczne jest zalecenie stosowania skutecznych metod antykoncepcji, jeśli którykolwiek z partnerów leczony jest topotekaniem.

Kobiety w wieku rozrodczym

W badaniach nieklinicznych wykazano, że topotekan wywiera letalny wpływ na zarodek i płód oraz powoduje wady rozwojowe (patrz punkt 5.3). Podobnie jak inne produkty lecznicze z grupy cytostatyków, topotekan może powodować uszkodzenie płodu, dlatego kobietom w wieku rozrodczym należy zalecić unikanie zachodzenia w ciążę podczas leczenia topotekaniem.

Ciąża

Pacjentki będące w ciąży, u których ma zostać zastosowany topotekan, oraz pacjentki, które w trakcie leczenia topotekaniem zajądą w ciążę, muszą zostać ostrzeżone o potencjalnych zagrożeniach dla płodu.

Karmienie piersią

Stosowanie topotekanu jest przeciwwskazane w okresie karmienia piersią (patrz punkt 4.3). Choć nie wiadomo, czy topotekan przenika do mleka kobiecego, to w momencie rozpoczynania leczenia topotekaniem karmienie piersią należy przerwać.

Płodność

W badaniach nad toksycznym wpływem na rozród u szczurów nie stwierdzono wpływu topotekanu na płodność ani u samców, ani u samic (patrz punkt 5.3). Podobnie jak inne produkty lecznicze z grupy cytostatyków, topotekan wykazuje jednak działanie genotoksyczne i nie można wykluczyć jego wpływu na płodność, w tym na płodność osobników płci męskiej.

4.7 Wpływ na zdolność prowadzenia pojazdów i obsługiwanie maszyn

Nie przeprowadzono badań wpływu na zdolność prowadzenia pojazdów i obsługiwanie maszyn. Jednakże, jeśli utrzymuje się zmęczenie i osłabienie, należy zachować ostrożność podczas prowadzenia pojazdów i obsługiwanie maszyn.

4.8 Działania niepożądane

W badaniach klinicznych określających wielkość dawki, prowadzonych z udziałem 523 pacjentek z nawrotem raka jajnika i 631 pacjentów z nawrotem drobnokomórkowego raka płuca działaniami toksycznymi ograniczającymi dawkowanie topotekanu stosowanego w monoterapii okazały się działania toksyczne na układ krwiotwórczy. Działania toksyczne były przewidywalne i odwracalne. Nie stwierdzono kumulowania się działań toksycznych na układ krwiotwórczy ani działań toksycznych niehematologicznych.

Profil zdarzeń niepożądanych topotekanu stosowanego w skojarzeniu z cisplatiną w badaniach klinicznych z udziałem pacjentek z rakiem szyjki macicy jest zgodny z profilem zdarzeń niepożądanych stwierdzanych w przypadku topotekanu stosowanego w monoterapii. Ogólna toksyczność hematologiczna u pacjentów leczonych topotekaniem w skojarzeniu z cisplatiną jest mniejsza niż podczas monoterapii topotekaniem, lecz większa niż podczas stosowania cisplatyny w monoterapii.

Podczas stosowania topotekanu w skojarzeniu z cisplatiną stwierdzano dodatkowe zdarzenia niepożądane, jednak były to zdarzenia, które stwierdzane są podczas stosowania cisplatyny w monoterapii i nie są one związane z topotekaniem. Należy zapoznać się z drukami informacyjnymi cisplatyny w celu poznania pełnej listy zdarzeń niepożądanych związanych ze stosowaniem cisplatyny.

Poniżej przedstawiono zebrane dane dotyczące bezpieczeństwa stosowania topotekanu w monoterapii.

Poniżej wymieniono działania niepożądane w podziale na poszczególne układy i narządy oraz bezwzględną częstość występowania (wyliczoną na podstawie wszystkich zgłoszonych zdarzeń). Częstość występowania określono w następujący sposób: bardzo często ($\geq 1/10$); często ($\geq 1/100$ do

< 1/10); niezbyt często ($\geq 1/1000$ do < 1/100); rzadko ($\geq 1/10\ 000$ do < 1/1000); bardzo rzadko (< 1/10 000), w tym pojedyncze przypadki oraz częstość nieznana (częstość nie może być określona na podstawie dostępnych danych).

W obrębie każdej grupy o określonej częstości działania niepożądane wymieniono zgodnie ze zmniejszającym się nasileniem.

Zaburzenia krwi i układu chłonnego

Bardzo często: gorączka neutropeniczna, neutropenia (patrz „Zaburzenia żołądka i jelit”), małopłytkowość, niedokrwistość, leukopenia.

Często: pancytopenia.

Częstość nieznana: ciężkie krwawienia (związane z małopłytkowością).

Zaburzenia układu oddechowego, klatki piersiowej i śródpiersia

Rzadko: śródmiąższowa choroba płuc (niektóre przypadki zakończone zgonem).

Zaburzenia żołądka i jelit

Bardzo często: nudności, wymioty i biegunka (każdy z tych trzech objawów może być ciężki), zaparcie, ból brzucha¹, zapalenie błon śluzowych.

¹) Opisywano przypadki neutropenicznego zapalenia jelita grubego, w tym przypadki zakończonego zgonem neutropenicznego zapalenia jelita grubego, jako powikłanie neutropenii wywołanej topotekanem (patrz punkt 4.4).

Zaburzenia skóry i tkanki podskórnej

Bardzo często: łysienie.

Często: świąd.

Zaburzenia metabolizmu i odżywiania

Bardzo często: jadłowstręt (który może być ciężki).

Zakażenia i zarażenia pasożytnicze

Bardzo często: zakażenia.

Często: sepsa².

²) U pacjentów leczonych topotekanem opisywano przypadki zgonów z powodu sepsy (patrz punkt 4.4).

Zaburzenia ogólne i stany w miejscu podania

Bardzo często: gorączka, osłabienie, zmęczenie.

Często: złe samopoczucie.

Bardzo rzadko: wynaczynienie³.

³) Przypadki wynaczynienia opisywano bardzo rzadko. Miały one łagodny przebieg i zazwyczaj nie wymagały swoistego leczenia.

Zaburzenia układu immunologicznego

Często: reakcje nadwrażliwości, w tym wysypka.

Rzadko: reakcja anafilaktyczna, obrzęk naczynioruchowy, pokrzywka.

Zaburzenia wątroby i dróg żółciowych

Często: hiperbilirubinemia.

Wymienione powyżej zdarzenia niepożądane mogą występować z większą częstością u pacjentów w złym stanie ogólnym (patrz punkt 4.4).

Częstość występowania wymienionych poniżej hematologicznych i niehematologicznych zdarzeń niepożądanych określono na podstawie zgłoszeń zdarzeń niepożądanych uznanych za związane lub prawdopodobnie związane ze stosowaniem topotekanu.

Hematologiczne

Neutropenia: Ciężką neutropenię (liczba neutrofili $< 0,5 \times 10^9/l$) podczas pierwszego cyklu leczenia stwierdzano u 55% pacjentów, utrzymującą się co najmniej 7 dni u 20% pacjentów, a ogółem u 77% pacjentów (39% cykli leczenia). Ciężkiej neutropenii towarzyszyła gorączka lub zakażenie u 16% pacjentów podczas pierwszego cyklu leczenia, a ogółem 23% pacjentów (6% cykli leczenia). Mediana czasu do pojawienia się ciężkiej neutropenii wyniosła 9 dni, a mediana czasu jej utrzymywania się – 7 dni. Ciężka neutropenia utrzymywała się ponad 7 dni ogółem w przypadku 11% cykli leczenia.

Spśród wszystkich pacjentów leczonych w badaniach klinicznych (zarówno tych z ciężką neutropenią, jak i tych, u których nie doszło do rozwoju ciężkiej neutropenii) gorączka pojawiła się u 11% (4% cykli leczenia), a zakażenie – u 26% (9% cykli leczenia). Ponadto u 5% wszystkich leczonych pacjentów (1% cykli leczenia) doszło do rozwoju sepsy (patrz punkt 4.4).

Małopłytkowość: Ciężką małopłytkowość (liczba płytek $< 25 \times 10^9/l$) stwierdzano u 25 % pacjentów (8% cykli leczenia), a umiarkowaną (liczba płytek od $25 \times 10^9/l$ do $50 \times 10^9/l$) u 25% pacjentów (15 % cykli leczenia). Mediana czasu do pojawienia się ciężkiej małopłytkowości wyniosła 15 dni, a mediana czasu jej utrzymywania się – 5 dni. Przetoczenia płytek wykonano w 4% cykli leczenia. Nieczęsto pojawiały się doniesienia o istotnych następstwach małopłytkowości, w tym o zgonach spowodowanych krwawieniem z guza nowotworowego.

Niedokrwistość: Umiarkowaną lub ciężką niedokrwistość ($Hb \leq 8,0$ g/dl) stwierdzano u 37% pacjentów (14% cykli leczenia). Przetoczenia krwinek czerwonych wykonano u 52% pacjentów (21% cykli leczenia).

Niehematologiczne

Często zgłaszanymi niehematologicznymi zdarzeniami niepożądanymi były zaburzenia żołądka i jelit, takie jak nudności (52%), wymioty (32%) i biegunka (18%), zaparcia (9%) i zapalenie błon śluzowych (14%). Częstość występowania ciężkich (3. lub 4. stopień) nudności, wymiotów, biegunki i zapalenia błon śluzowych wynosiła odpowiednio 4%, 3%, 2% i 1%.

Łagodny ból brzucha zgłaszało 4% pacjentów.

Zmęczenie występowało u około 25% pacjentów, a osłabienie u 16% pacjentów podczas otrzymywania topotekanu. Częstość występowania ciężkiego (3. lub 4. stopień) zmęczenia i ciężkiego osłabienia wynosiła odpowiednio 3 i 3%.

Całkowite wyłysienie lub wyraźne łysienie stwierdzano u 30% pacjentów, a częściowe – u 15% pacjentów.

Do innych ciężkich zdarzeń niepożądanych występujących u pacjentów, które uznano za związane lub prawdopodobnie związane ze stosowaniem topotekanu, zaliczono jadłowstręt (12%), złe samopoczucie (3%) i hiperbilirubinemię (1%).

Rzadko występowały reakcje nadwrażliwości, w tym wysypka, pokrzywka, obrzęk naczynioruchowy i reakcje anafilaktyczne. W badaniach klinicznych wysypkę stwierdzano u 4% pacjentów, a świąd u 1,5% pacjentów.

4.9 Przedawkowanie

Nie jest znana odtrutka, którą można by stosować w przypadku przedawkowania topotekanu. Główne powikłania przedawkowania, jakich należy się spodziewać, to zahamowanie czynności szpiku kostnego i zapalenie błon śluzowych.

5. WŁAŚCIWOŚCI FARMAKOLOGICZNE

5.1 Właściwości farmakodynamiczne

Grupa farmakoterapeutyczna: inne leki przeciwnowotworowe, kod ATC: L01XX17.

Działanie przeciwnowotworowe topotekanu polega na hamowaniu topoizomerazy-I, która jest enzymem uczestniczącym w replikacji DNA zmniejszającym naprężenia torsyjne przed poruszającymi się widełkami replikacyjnymi. Topotekan hamuje topoizomerazę-I poprzez stabilizowanie kompleksu kowalencyjnego enzymu i rozplecionych nici DNA będącego pośrednim etapem reakcji katalitycznej. W komórkach, w wyniku hamowania topoizomerazy-I przez topotekan powstają pęknięcia pojedynczych nici DNA związanych z białkiem.

Nawrotowy raka jajnika

W badaniu porównującym topotekan (n = 112) z paklitakselem (n = 114) przeprowadzonym z udziałem pacjentek leczonych wcześniej z powodu raka jajnika chemioterapią opartą na pochodnych platyny stwierdzono odsetek odpowiedzi na leczenie wynoszący 20,5% (95% CI: 13-28%) w grupie leczonej topotekaniem i 14% (95% CI: 8-20%) w grupie leczonej paklitakselem, a mediana czasu do wystąpienia progresji choroby wyniosła 19 tygodni w grupie leczonej topotekaniem i 15 tygodni w grupie leczonej paklitakselem [współczynnik ryzyka 0,7 (95% CI: 0,6-1,0)]. Mediana całkowitego czasu przeżycia wyniosła 62 tygodnie w grupie leczonej topotekaniem i 53 tygodnie w grupie leczonej paklitakselem [współczynnik ryzyka 0,9 (95% CI: 0,6-1,3)].

Odsetek odpowiedzi na leczenie we wszystkich badaniach klinicznych dotyczących raka jajnika (n = 392, przy czym wszystkie pacjentki były wcześniej leczone cisplatyną albo cisplatyną w skojarzeniu z paklitakselem) wyniósł 16%. Mediana czasu do uzyskania odpowiedzi na leczenie w badaniach klinicznych wyniosła 7,6-11,6 tygodnia. U pacjentek opornych na leczenie lub u których doszło do nawrotu choroby w ciągu 3 miesięcy od zakończenia leczenia cisplatyną (n = 86) odsetek odpowiedzi na leczenie wyniósł 10%.

Dane te powinno się oceniać w kontekście całościowego profilu bezpieczeństwa omawianego produktu leczniczego, szczególnie jeżeli chodzi o ważne działania toksyczne na układ krwiotwórczy (patrz punkt 4.8).

Dane dotyczące 523 pacjentek z nawrotowym rakiem jajnika poddano retrospektywnej analizie uzupełniającej. Łącznie stwierdzono 87 odpowiedzi całkowitych lub częściowych, przy czym 13 z nich stwierdzono w trakcie 5. i 6. cyklu leczenia, a 3 – w późniejszych cyklach. Spośród pacjentek, które zakończyły więcej niż 6 cykli leczenia, 91% ukończyło udział w badaniu zgodnie z planem lub było poddawane leczeniu do momentu wystąpienia progresji choroby, a jedynie 3% wycofano z udziału w badaniu z powodu zdarzeń niepożądanych.

Nawrotowy drobnokomórkowy rak płuca

W badaniu klinicznym III fazy (badanie nr 478) porównywano działanie doustnego topotekanu i stosowanego jednocześnie najlepszego leczenia objawowego (ang. Best Supportive Care, BSC) (n = 71) ze stosowaniem samego najlepszego leczenia objawowego (n = 70) u pacjentów, u których po leczeniu pierwszego rzutu doszło do nawrotu choroby [mediana czasu do wystąpienia progresji choroby (TTP, *time to progression*) od leczenia pierwszego rzutu: 84 dni w grupie, w której stosowano doustnie topotekan plus BSC, i 90 dni w grupie, w której stosowano wyłącznie + BSC]

i u których ponowne zastosowanie chemioterapii dożylniej uznano za niewłaściwe. W grupie, w której stosowano doustnie topotekan + BSC, stwierdzono statystycznie znamienne poprawę w zakresie przeżycia całkowitego w porównaniu z grupą, w której stosowano wyłącznie BSC ($p = 0,0104$, test log-rank). Nieskorygowany współczynnik ryzyka dla stosowania topotekanu doustnie + BSC w porównaniu ze stosowaniem wyłącznie BSC wyniósł 0,64 (95% CI: 0,45-0,90). Mediana czasu przeżycia w grupie, w której stosowano topotekan + BSC, wyniosła 25,9 tygodnia (95% CI: 18,3-31,6), a w grupie, w której stosowano wyłącznie BSC– 13,9 tygodnia (95% CI: 11,1-18,6) ($p = 0,0104$).

Na podstawie objawów zgłaszanych samodzielnie przez pacjentów w ramach oceny przeprowadzonej bez zastosowania zaślepienia stwierdzono zgodną tendencję w zakresie zmniejszenia nasilenia objawów w grupie, w której stosowano topotekan doustnie plus BSC.

Przeprowadzono jedno badanie II fazy (badanie nr 065) i jedno badanie III fazy (badanie nr 396) w celu porównania skuteczności topotekanu stosowanego doustnie i topotekanu stosowanego dożylnie u pacjentów, u których doszło do nawrotu choroby ≥ 90 dni po zakończeniu jednego wcześniejszego schematu chemioterapii (patrz tabela 1). W obu badaniach, oceniając bez zastosowania zaślepienia objawy zgłaszane samodzielnie przez pacjentów na skali oceny objawów, wykazano, że zarówno doustne, jak i dożylne stosowanie topotekanu wiąże się z uzyskiwaniem podobnego stopnia złagodzenia objawów u pacjentów z wrażliwym na chemioterapię drobnokomórkowym rakiem płuca.

Tabela 1. Podsumowanie danych dotyczących czasu przeżycia, odsetka odpowiedzi i czasu do wystąpienia progresji choroby u pacjentów z drobnokomórkowym rakiem płuca leczonych topotekaniem podawanym doustnie lub dożylnie.

	Badanie nr 065		Badanie nr 396	
	Topotekan podawany doustnie (N = 52)	Topotekan podawany dożylnie (N = 54)	Topotekan podawany doustnie (N = 153)	Topotekan podawany dożylnie (N = 151)
Mediana czasu przeżycia (tygodnie) (95% CI)	32,3 (26,3-40,9)	25,1 (21,1-33,0)	33,0 (29,1-42,4)	35,0 (31,0-37,1)
Współczynnik ryzyka (95% CI)	0,88 (0,59-1,31)		0,88 (0,7-1,11)	
Odsetek odpowiedzi na leczenie (95% CI)	23,1 (11,6-34,5)	14,8 (5,3-24,3)	18,3 (12,2-24,4)	21,9 (15,3-28,5)
Różnica w odsetku odpowiedzi na leczenie (95% CI)	8,3 (-6,6-23,1)		-3,6 (-12,6-5,5)	
Mediana czasu wystąpienia progresji choroby (tygodnie) (95% CI)	14,9 (8,3-21,3)	13,1 (11,6-18,3)	11,9 (9,7-14,1)	14,6 (13,3-18,9)
Współczynnik ryzyka (95% CI)	0,90 (0,60-1,35)		1,21 (0,96-1,53)	

N – całkowita liczba leczonych pacjentów.

CI – przedział ufności.

W innym randomizowanym badaniu klinicznym III fazy, w którym porównywano stosowany dożylnie topotekan ze schematem CAV (cyklofosfamid, Adriamycyn (doksorubicyna) i winkrystyna) u pacjentów z nawrotem wrażliwego na chemioterapię drobnokomórkowego raka płuca, całkowity odsetek odpowiedzi wyniósł 24,3% w przypadku topotekanu i 18,3% w przypadku schematu CAV. Mediana czasu do wystąpienia progresji choroby była w obu grupach podobna (13,3 tygodnia w przypadku topotekanu i 12,3 tygodnia w przypadku schematu CAV). Mediana czasu przeżycia wyniosła 25,0 w przypadku topotekanu i 24,7 tygodnia w przypadku schematu CAV. Współczynnik

ryzyka dla przeżycia w przypadku dożylnego stosowania topotekanu w porównaniu ze stosowaniem schematu CAV wyniósł 1,04 (95% CI: 0,78-1,40).

Odsetek odpowiedzi na topotekan określony na podstawie wszystkich badań nad drobnokomórkowym rakiem płuca (n = 480) w przypadku pacjentów z nawrotem choroby wrażliwej na chemioterapię pierwszego rzutu wyniósł 20,2%. Mediana czasu przeżycia wyniosła 30,3 tygodnia (95% CI: 27,6-33,4).

W populacji pacjentów z opornym na leczenie niedrobnokomórkowym rakiem płuca (pacjentów nieodpowiadających na leczenie pierwszego rzutu) odsetek odpowiedzi na topotekan wyniósł 4,0%.

Rak szyjki macicy

W randomizowanym, porównawczym badaniu klinicznym III fazy przeprowadzonym przez Gynaecological Oncology Group (badanie GOG-0179) porównywano topotekan stosowany w skojarzeniu z cisplatyną (n = 147) z cisplatyną stosowaną w monoterapii (n = 146) w leczeniu histopatologicznie potwierdzonego, utrzymującego się, nawrotowego lub będącego w stopniu zaawansowania klinicznego IVB raka szyjki macicy, którego leczenie chirurgiczne z zamiarem wyleczenia i (lub) radioterapię uznano za niewłaściwe. Po korekcie analiz dokonanych w trakcie badania okazało się, że stosowanie topotekanu z cisplatyną istotnie statystycznie poprawia przeżycie całkowite w porównaniu ze stosowaniem cisplatyny w monoterapii (p = 0,033, test log-rank).

Wyniki badania GOG-0179

Populacja zgodna z zamiarem leczenia (populacja ITT)		
	Cisplatyna 50 mg/m² w 1. dniu cyklu leczenia co 21 dni	Cisplatyna 50 mg/m² w 1. dniu cyklu leczenia + topotekan 0,75 mg/m² w 1., 2. i 3. dniu cyklu leczenia co 21 dni
Czas przeżycia (miesiące)	(n = 146)	(n = 147)
Mediana (95% CI)	6,5 (5,8-8,8)	9,4 (7,9-11,9)
Współczynnik ryzyka (95% CI)	0,76 (0,59-0,98)	
p w teście log-rank	0,033	
Pacjentki niepoddawane wcześniej chemioterapii za pomocą cisplatyny i radioterapii		
	Cisplatyna	Topotekan + cisplatyna
Czas przeżycia (miesiące)	(n = 46)	(n = 44)
Mediana (95% CI)	8,8 (6,4-11,5)	15,7 (11,9-17,7)
Współczynnik ryzyka (95% CI)	0,51 (0,31-0,82)	
Pacjentki poddawane wcześniej chemioterapii za pomocą cisplatyny i radioterapii		
	Cisplatyna	Topotekan + cisplatyna
Czas przeżycia (miesiące)	(n = 72)	(n = 69)
Mediana (95% CI)	5,9 (4,7-8,8)	7,9 (5,5-10,9)
Współczynnik ryzyka (95% CI)	0,85 (0,59-1,21)	

U pacjentek (n = 39) z nawrotem choroby w ciągu pierwszych 180 dni po zakończeniu chemioterapii za pomocą cisplatyny i radioterapii mediana czasu przeżycia w grupie leczonej topotekaniem w skojarzeniu z cisplatyną wyniosła 4,6 miesiąca (95% CI: 2,6-6,1), a w grupie leczonej cisplatyną w monoterapii 4,5 miesiąca (95% CI: 2,9-9,6) przy współczynniku ryzyka wynoszącym 1,15 (0,59-2,23). U pacjentek (n = 102) z nawrotem choroby po upływie 180 dni mediana czasu przeżycia w grupie leczonej topotekaniem w skojarzeniu z cisplatyną wyniosła 9,9 miesiąca (95% CI: 7,0-12,6),

a w grupie leczonej cisplatyną w monoterapii 6,3 miesiąca (95% CI: 4,9-9,5) ze współczynnikiem ryzyka wynoszącym 0,75 (0,49-1,16).

Dzieci i młodzież

Topotekan oceniano też u dzieci i młodzieży, jednak dostępne dane dotyczące jego skuteczności i bezpieczeństwa stosowania są ograniczone.

W badaniu otwartym z udziałem dzieci i młodzieży (n = 108, zakres wieku od wieku niemowlęcego do 16 lat) z nawrotowymi lub postępującymi nowotworami litymi, topotekan podawano w dawce początkowej 2,0 mg/m² w 30-minutowej infuzji dożylniej przez 5 dni co 3 tygodnie przez okres do jednego roku w zależności od odpowiedzi na leczenie. Nowotwory leczone w tym badaniu obejmowały mięsaka Ewinga / prymitywny guz neuroektodermalny, nerwiaka płodowego, kostniaka zarodkowego i mięsaka z mięśni poprzecznie prążkowanych.

Aktywność przeciwnowotworową wykazano głównie u pacjentów z nerwiakiem zarodkowym. Działania toksyczne topotekanu u dzieci i młodzieży z nawrotowymi i opornymi na leczenie nowotworami litymi były podobne do tych, które wcześniej stwierdzano u pacjentów dorosłych. W tym badaniu 46 (43%) pacjentów otrzymywało G-CSF przez 192 (42,1%) cykli leczenia, 65 (60%) otrzymywało przetoczenia koncentratu krwinek czerwonych przez 139 cykli leczenia, a 50 (46%) pacjentów otrzymywało przetoczenia płytek krwi przez 159 cykli leczenia. W badaniu farmakokinetyki u dzieci i młodzieży z opornymi na leczenie guzami litymi (patrz punkt 5.2), na podstawie danych dotyczących działania toksycznego ograniczającego dawkowanie topotekanu, którym jest mielosupresja, ustalono, że maksymalna tolerowana dawka (MTD) topotekanu wynosi 2,0 mg/m²/dobę, jeśli stosowany jest G-CSF, i 1,4 mg/m²/dobę, jeżeli nie jest stosowany G-CSF.

5.2 Właściwości farmakokinetyczne

Po dożylnym podaniu topotekanu w dawkach od 0,5 do 1,5 mg/m² w 30-minutowej infuzji dożylniej codziennie przez pięć dni, topotekan wykazywał wysoki klirens osoczowy wynoszący 62 l/h (SD 22) odpowiadający w przybliżeniu 2/3 przepływu wątrobowego. Topotekan charakteryzuje się też wysoką objętością dystrybucji wynoszącą około 132 l (SD 57) oraz względnie krótkim okresem półtrwania wynoszącym 2-3 h. Porównanie parametrów farmakokinetycznych nie wskazywało na zachodzenie jakichkolwiek zmian w farmakokinetyce podczas 5-dniowego okresu podawania topotekanu. Pole powierzchni pod krzywą rosło w przybliżeniu proporcjonalnie do wzrostu dawki. Po podaniu wielokrotnym dawek dobowych kumulacja topotekanu jest niewielka lub nie następuje; nie stwierdza się też żadnych zmian farmakokinetyki po podaniu wielokrotnym. W badaniach nieklinicznych wykazano, że topotekan wiąże się z białkami osocza w małym stopniu (35%), a dystrybucja pomiędzy krwinkami a osoczem jest prawie równomierna.

Eliminacja topotekanu została tylko częściowo przebadana u ludzi. Głównym sposobem eliminacji topotekanu jest hydroliza pierścienia laktonowego do pochodnej karboksylowej o otwartym pierścieniu.

Metabolizm stanowi mniej niż 10% eliminacji topotekanu. W moczu, osoczu i kale stwierdzono obecność metabolitu *N*-demetylowego, który w badaniach na komórkach charakteryzuje się podobną lub mniejszą aktywnością w porównaniu do związku macierzystego. Zarówno dla topotekanu całkowitego, jak i laktonu topotekanu średni stosunek AUC metabolitu do AUC związku macierzystego wynosił mniej niż 10%. W moczu wykryto metabolit *O*-glukuronidacji topotekanu jak i *N*-demetylową pochodną topotekanu.

Całkowity odzysk materiału pochodnego produktu leczniczego po podaniu pięciu dobowych dawek topotekanu wyniósł 71-76% podanej dożylnie dawki. Około 51% podanej dawki uległo wydaleniu z moczem w postaci topotekanu całkowitego, a 3% – w postaci *N*-demetylotopotekanu. Eliminacja topotekanu całkowitego z kałem wyniosła 18%, a *N*-demetylotopotekanu – 1,7%. Ogólnie *N*-demetylowa pochodna topotekanu stanowiła średnio mniej niż 7% (zakres: 4-9%) całości materiału

poходnego produktu leczniczego wykrywanego w moczu i kale. *O*-glukuronid topotekanu i *O*-glukuronid *N*-demetylotopotekanu w moczu stanowiły mniej niż 2,0%.

Dane z badań *in vitro* na mikrosomach wątroby człowieka wskazują na powstawanie niewielkich ilości pochodnej *N*-demetylowej topotekanu. W warunkach *in vitro* topotekan nie hamuje aktywności izoenzymów CYP1A2, CYP2A6, CYP2c8/9, CYP2C19, CYP2D6, CYP2E, CYP3A i CYP4A układu cytochromu P450 u ludzi ani też nie hamuje aktywności ludzkich enzymów cytozolowych – oksydazy dihydropiryminy ani oksydazy ksantynowej.

Podczas podawania w skojarzeniu z cisplatiną (cisplatina w 1. dniu, a topotekan od 1. do 5. dnia cyklu leczenia) klirens topotekanu w 5. dniu cyklu leczenia był niższy w dniu 1. dniu cyklu leczenia [19,1 l/h/m² w porównaniu do 21,3 l/h/m² (n = 9)] (patrz punkt 4.5).

Klirens osoczowy u pacjentów z zaburzeniem czynności wątroby (stężenie bilirubiny w surowicy od 1,5 do 10,0 mg/dl) był zmniejszony do około 67% wartości w porównaniu z grupą kontrolną pacjentów. Okres półtrwania topotekanu był większy o około 30%, choć nie stwierdzono żadnych wyraźnych zmian objętości dystrybucji. Klirens osoczowy całkowitego topotekanu (zarówno jego postaci czynnej, jak i nieczynnej) u pacjentów z zaburzeniem czynności wątroby był mniejszy tylko o 10% w porównaniu do wartości w grupie kontrolnej pacjentów.

Klirens osoczowy u pacjentów z zaburzeniem czynności nerek (klirens kreatyniny 41-60 ml/min) zmniejszał się do około 67% w porównaniu z grupą kontrolną pacjentów. Objętość dystrybucji była nieznacznie mniejsza, w związku z czym okres półtrwania był większy tylko o 14%. U pacjentów z umiarkowanym zaburzeniem czynności nerek klirens osoczowy topotekanu był zmniejszony do 34% wartości stwierdzanej u pacjentów z grupy kontrolnej. Średni okres półtrwania zwiększył się z 1,9 h do 4,9 h.

W badaniu populacyjnym czynniki, takie jak wiek, masa ciała i obecność wodobrzusza nie wywierały istotnego wpływu na klirens całkowitego topotekanu (postaci farmakologicznie czynnej i farmakologicznie nieczynnej).

Dzieci i młodzież

Właściwości farmakokinetyczne topotekanu podawanego w 30-minutowej infuzji przez 5 dni oceniano w dwóch badaniach. W jednym badaniu stosowano zakres dawek od 1,4 mg/m² do 2,4 mg/m² u dzieci (w wieku od 2 do 12 lat; n = 18), młodzieży (w wieku od 12 do 16 lat; n = 9) i młodych dorosłych (w wieku od 16 do 21 lat; n = 9) z opornymi na leczenie guzami litymi. W drugim badaniu stosowano zakres dawek od 2,0 mg/m² do 5,2 mg/m² u dzieci (n = 8), młodzieży (n = 3) i młodych dorosłych (n = 3) z białaczką. W obu badaniach nie stwierdzono wyraźnych różnic w farmakokinetyce topotekanu pomiędzy dziećmi, młodzieżą a młodymi dorosłymi z guzami litymi czy białaczką, lecz dane te są zbyt ograniczone, aby na ich podstawie wyciągnąć jednoznaczne wnioski.

5.3 Przedkliniczne dane o bezpieczeństwie

W wyniku swojego mechanizmu działania, topotekan jest genotoksyczny w stosunku do komórek ssaków (komórek mysiego chłoniaika i ludzkich limfocytów) *in vitro* oraz w stosunku do komórek mysiego szpiku kostnego *in vivo*. Wykazano też, że topotekan wywiera letalny wpływ na zarodek i płód, kiedy był podawany szczurom i królikom.

W badaniach nad toksycznym wpływem topotekanu na rozród u szczurów nie stwierdzono żadnego wpływu na płodność samców i samic, choć u samic obserwowano jajczkowanie mnogie i niewielkie zwiększenie strat przedimplantacyjnych.

Potencjalnego działania rakotwórczego topotekanu nie badano.

6. DANE FARMACEUTYCZNE

6.1 Wykaz substancji pomocniczych

Kwas winowy
Mannitol
Kwas solny
Sodu wodorotlenek
Woda do wstrzykiwań

6.2 Niezgodności farmaceutyczne

Wobec braku badań zgodności farmaceutycznej, tego produktu leczniczego nie wolno mieszać z innymi produktami leczniczymi z wyjątkiem wymienionych w punkcie 6.6.

6.3 Okres ważności

Fiolki
1 rok.

Zrekonstruowane i rozcieńczone roztwory

Produkt należy zużyć natychmiast po rekonstrukcji i rozcieńczeniu, gdyż nie zawiera on żadnego przeciwbakteryjnego środka konserwującego.

Wykazano stabilność chemiczną i fizyczną zrekonstruowanego, a następnie rozcieńczonego roztworu przez 24 godziny, jeśli jest przechowywany w temperaturze od 2°C do 25°C.

Z mikrobiologicznego punktu widzenia produkt należy zużyć natychmiast. Jeśli produkt nie zostanie zużyty natychmiast, odpowiedzialność za czas i warunki przechowywania ponosi użytkownik i przechowywanie nie powinno trwać dłużej niż 24 godziny w temperaturze od 2°C do 8°C, chyba że produkt został zrekonstruowany i rozcieńczony w kontrolowanych i zwalidowanych warunkach aseptycznych.

6.4 Specjalne środki ostrożności podczas przechowywania

Przechowywać fiolkę w opakowaniu zewnętrznym w celu ochrony przed światłem.

Warunki przechowywania po rekonstrukcji i rozcieńczeniu produktu leczniczego, patrz punkt 6.3.

6.5 Rodzaj i zawartość opakowania

Topotecan Mylan, 4 mg znajduje się w fiolkach o pojemności 5 ml ze szkła typu I, zamkniętych korkiem z gumy bromobutyłowej i aluminiowym uszczelnieniem typu „flip-off”.

Topotecan Mylan, 4 mg dostępny jest w kartonikach zawierających po 1 fiolece lub po 5 fiolek.

Nie wszystkie wielkości opakowań muszą znajdować się w obrocie.

6.6 Specjalne środki ostrożności dotyczące usuwania i przygotowania produktu leczniczego do stosowania

Zawartość fiołki produktu leczniczego Topotecan Mylan, 4 mg należy zrekonstruować za pomocą 4 ml wody do wstrzykiwań. Powstały roztwór jest przezroczysty, ma barwę od żółtej do żółtozielonej i zawiera 1 mg topotekanu w 1 ml. Konieczne jest dalsze rozcieńczenie odpowiedniej objętości

zrekonstruowanego roztworu za pomocą albo 0,9% roztworu chlorku sodu do infuzji dożylniej (w/v), albo 5% roztworu glukozy do infuzji dożylniej (w/v) w celu uzyskania końcowego stężenia topotekanu w zakresie do 25 µg/ml do 50 µg/ml.

Należy postępować zgodnie ze standardowymi procedurami odpowiedniego obchodzenia się z przeciwnowotworowymi produktami leczniczymi i ich usuwania:

- Personel powinien być przeszkolony w zakresie prawidłowego rekonstruowania produktu leczniczego.
- Kobiety w ciąży powinny być wyłączone ze styczności z tym produktem leczniczym.
- Personel mający styczność z tym produktem leczniczym podczas rekonstruacji powinien być ubrany w odzież ochronną, w tym maskę, okulary ochronne i rękawice.
- Pozostałości produktu leczniczego, jak również wszelkie materiały wykorzystane przy jego rekonstruacji, rozcieńczeniu lub podaniu muszą zostać zniszczone zgodnie z obowiązującymi w danym szpitalu standardowymi procedurami postępowania z cytostatykami, z uwzględnieniem obowiązujących przepisów regulujących usuwanie odpadów niebezpiecznych.
- Wszelkie niewykorzystane resztki produktu leczniczego lub jego odpady należy usunąć zgodnie z lokalnymi przepisami.
- W razie przypadkowego kontaktu produktu leczniczego ze skórą lub oczami skórę lub oczy należy natychmiast spłukać obficie ilością wody.

7. PODMIOT ODPOWIEDZIALNY POSIADAJĄCY POZWOLENIE NA DOPUSZCZENIE DO OBROTU

Mylan S.A.S.
117 Allée des Parcs
69800 Saint-Priest
Francja

8. NUMERY POZWOLEŃ NA DOPUSZCZENIE DO OBROTU

20695

9. DATA WYDANIA PIERWSZEGO POZWOLENIA NA DOPUSZCZENIE DO OBROTU / DATA PRZEDŁUŻENIA POZWOLENIA

Data wydania pierwszego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu: 26/10/2012

10. DATA ZATWIERDZENIA LUB CZĘŚCIOWEJ ZMIANY TEKSTU CHARAKTERYSTYKI PRODUKTU LECZNICZEGO

Kwiecień 2015

